

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010301
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Eliaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010301.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Eliaša a sudcov Mgr. Jána Odnogu a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. C. D., t. č.

vo výkone trestu odňatia slobody v NOO a ÚVTOS Trenčín, na neverejnom zasadnutí dňa 06. augusta 2025 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Pp/38/2025 zo dňa 12.06.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/19/2022 zo dňa 23.03.2022, právoplatným dňa 23.03.2022, bol A. B. odsúdený pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. e), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na výkon ktorého nastúpil dňa 23.03.2022, a ktorý má predpokladane (po započítaní doby väzby od 29.10.2021 do 23.03.2022) vykonať dňa 29.10.2026.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9Pp/38/2025 zo dňa 12.06.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol odsúdený A. B. podľa § 66 ods. 1 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmienenčne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu. Zároveň mu podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určená skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky s probačným dohľadom v trvaní 3 (roky) spolu s nariadenými povinnosťami a obmedzeniami, a to a) podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zákaz požívať alkoholické nápoje, b) podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka policajného zboru skúške na alkohol za účelom dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje, c) podľa § 51 ods. 4 písm. j) Tr. zák. povinnosť podrobiť sa psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve so zameraním na predchádzanie recidívy trestnej činnosti a d) podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. príkaz zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu v zákonnej lehote sťažnosť v neprospech odsúdeného zahlásiac ju do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po jeho vyhlásení. Sťažnosť prokurátor dodatočne písomne odôvodnil, pričom v prípade odsúdeného namietal najmä nesplnenie materiálnych podmienok týkajúcich sa prognózy vedenia riadneho života na slobode po jeho prepustení. Opierajúc sa o hodnotenie vypracované riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody bol prokurátor toho názoru, že odsúdenému doposiaľ nebol stanovený program zaobchádzania, pričom riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného bolo vyhodnotené

ako stredné a resocializačná prognóza ako menej priaznivá. Prokurátor ďalej uviedol, že odsúdený bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, pričom z odpisu registra trestov je zrejmé, že ani opakované odsúdenia nevedli u odsúdeného k náprave a polepšeniu sa vo vedení riadneho života. V tomto smere prokurátor zdôraznil skutočnosť, že u odsúdeného došlo po postupnom odsúdení za dva prečiny k spáchaniu zločinu, teda závažnejšieho konania, ktoré nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno tak očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život, a preto podľa prokurátora je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu. Ďalej prokurátor uviedol, že zmysel podmieneného prepustenia nespočíva iba v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby výkonu trestu odňatia slobody, a to bez prihliadnutia k účelu trestu. Podľa prokurátora prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, pretože je potrebné prihliadať na povahu a charakter spáchaného trestného činu, keď sa odsúdený dopustil trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby voči svojej družke a spoločným maloletým deťom a to po dlhší čas a pod vplyvom alkoholu. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má podľa prokurátora význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu, ako i ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a svojim správaním sa viac nedostane do kolízie so zákonom. Podľa prokurátora tak možno konštatovať, že z vyššie uvedených skutočností u odsúdeného vykonávaný trest odňatia slobody neplní iba resocializačnú funkciu a funkciu individuálnej a generálnej prevencie, či morálneho odsúdenia, ale predovšetkým funkciu ochrannú. Prokurátor tak dospel k záveru, že v prípade odsúdeného by mala vystúpiť do popredia represívna zložka trestu a zabezpečiť u neho výkon uloženého trestu v celom rozsahu. Navrhol preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a zároveň sám vo veci rozhodol tak, že žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodnú zamietol.

Odsúdený sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť. Ku dňu rozhodnutia o sťažnosti krajský súd ani neobdržal písomné vyjadrenie odsúdeného k podanej sťažnosti.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia i konanie im predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. Okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhol svoje podmienené prepustenie. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo

rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie každého odsúdeného, krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným

v ustanoveniach o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatelov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmiennečne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Okresný súd správne poukázal na to, že uvedené ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie odsúdeného splnením troch podmienok, a to vykonaním trestu v predpísanej dĺžke, preukázaním polepšenia plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázaním dôvodnej možnosti (nie však nevyhnutnosti) očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát

vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. Napokon z hodnotenia ústavu na výkon trestu vyplýva záver, že odsúdený doteraz vykonával trest odňatia slobody v podstate len príkladne, s bezkonfliktným a vzorovým správaním, o čom svedčí aj získanie dvoch disciplinárnych odmien. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre podmiennečné prepustenie. Zároveň u odsúdeného nebolo zistené žiadne porušenie interných predpisov či akékoľvek udelenie disciplinárneho trestu. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený

vo výkone trestov odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že odsúdený síce má v odpise z registra trestov evidované 3 záznamy, avšak v ostatných 2 evidovaných prípadoch bol odsúdený za inú trestnú činnosť, než pre ktorú je v súčasnosti po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. Okresný súd v tomto smere prihliadol aj na odsúdeného vyhlásenie o vine za spáchaný trestný čin už v pôvodnom konaní (pre ktorý bol odsúdený na výkon daného trestu odňatia slobody), čím si už vtedy primárne odsúdený začal pravdepodobne uvedomovať a vyhodnocovať nielen svoj kritický postoj, ale aj podľa záverov z hodnotenia ústavu si tak vytvárať i svoj kritický náhľad na spáchanú trestnú činnosť. Okrem toho je významná tiež skutočnosť jeho kritického postoju k užívaniu alkoholu, pretože trestnej činnosti sa dopustil práve pod vplyvom alkoholu, čo odsúdený rovnako vníma a hodnotí kriticky. Inak povedané, odsúdený počas výkonu trestu si nielen uvedomil následok trestného činu, ktorého sa dopustil (pod vplyvom alkoholu), čím dospel nielen ku kritickému postoju k spáchanej trestnej činnosti (zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spáchaný), ale aj vytvoreniu si životných ambícií vedúcim k správne budúcemu fungovaniu jeho riadneho života. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberal skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech, ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil, prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmienenom prepustení.

Tieto okresným súdom „určené podmienky“ podmieneného prepustenia sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného i na slobode, a podľa názoru krajského súdu sú schopné dostatočne eliminovať možnosti opakovania protiprávneho konania odsúdeného pod hrozbou vykonania si zvyšku trestu odňatia slobody. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že okrem iných uložených povinností, práve uloženie obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a povinnosti spočívajúcej v príkaze podrobiť sa psychoterapii alebo zúčastniť psychologického poradenstva so zameraním na predchádzanie recidívy, v podstate rovnako majú „za prvoradý cieľ“ odstrániť príčinu páchania trestnej činnosti odsúdeného, ktorou bolo požívanie alkoholických nápojov.

Keďže s poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná, podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.